ОСИГУРИТЕЛЕН ДОХОД

ОБЩА ХАРАКТЕРИСТИКА

Осигурителният доход е друго основно понятие в осигурителното право. Легалната му дефиниция е въведена с чл. 6, ал. 2 от ***Кодекса за социално осигуряване*** (КСО). Елементите на възнаграждението, както и доходите, върху които се правят осигурителни вноски, са определени с наредба, приета на основание чл. 6, ал. 14 от КСО. Осигурителният доход е **месечен доход** и е основата, върху която се изчисляват и правят осигурителните вноски.

Доходът, върху който се дължат осигурителни вноски включва и неначислените възнаграждения (за работниците и служителите и за лицата по чл. 4, ал. 1, т. 7 и 8 от КСО).

Съгласно чл. 6, ал. 2 от КСО доходът, върху който се дължат осигурителни вноски включва всички възнаграждения включително начислените и неизплатени или неначислените и други доходи от трудова дейност. Възнагражденията, отнасящи се за положен труд за минало време, се разпределят за отработените дни, през които трудът е положен.

В чл. 3, ал. 1 от ***Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски*** (НЕВДВПОВ) са посочени елементите, които определят размера на осигурителния доход. Съгласно тази разпоредба осигурителният доход включва всички доходи и възнаграждения, включително възнагражденията по чл. 40, ал. 5 от КСО и други доходи от трудова дейност на осигурения.

Следователно осигурителния доход е доходът от трудовата дейност, осъществявана от осигуреното лице.

За да бъде едно възнаграждение/доход елемент на осигурителния доход, то трябва да представлява доход от трудова дейност на осигуреното лице без значение от основанието, на което е положен труда.

Възнагражденията за използван платен отпуск са елемент на осигурителния доход.

Самоосигуряващите се лица определят окончателен размер на месечния осигурителен доход за периодите, през които е упражнявана трудова дейност.

Забележка: На основание чл. 40, ал. 5 от КСО осигурителят изплаща на осигуреното лице за първите два работни дни от временната неработоспособност 70 на сто от среднодневното брутно възнаграждение за

месеца, в който е настъпила временната неработоспособност, но не по-малко от 70 на сто от среднодневното уговорено възнаграждение.

По отношение на осигурителния доход, върху който се дължат осигурителни вноски, законодателят е установил:

1. Минимален месечен размер на осигурителния доход (Виж Фиш I.I.8.1)

1.1. Минимален месечен размер на осигурителния доход през календарната година по основни икономически дейности и квалификационни групи професии;

1.2. Минимална месечна работна заплата за страната за лицата, за които не е определен минимален осигурителен доход;

1.3. Минимален месечен размер на осигурителния доход за самоосигуряващите се лица.

2. Максимален месечен размер на осигурителния доход (Виж Фиш I.I.8.2)